

Sygn. akt V Ka 315/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach

V Wydział Karny Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Chmiel

Sędziowie: SSO Sławomir Klekocki (spr.)

SSO Olga Nocoń

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Andrzeja Zięby Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2014 r.

sprawy:

M. S. /S./

s. S. i B.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 20 marca 2014r. sygn. akt II K 71/13

I.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II.zasądza od oskarżonego wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych) i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 300zł (trzysta złotych).

Sygn. akt V Ka 315/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Żorach uznał M. S. za winnego tego, że:

- w dniu 18 listopada 2012r. w Ż. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, tj. mając 2,67 i 2,64 promila alkoholu w wydychanym powietrzu (1,25 i 1,17 mg/l), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju wyrokiem z dnia 11.05.2005r. sygn. akt VI K 670/04 na środek karny w postaci zakazu prowadzenia

pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 9.07.2002r. sygn. akt III K 426/02 za czyn z art. 244 kk i art. 178a § 1 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Pszczynie z dnia 24.10.2002r. , sygn. akt IV K 235/02 za czyn z art. 178a § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jastrzębiu Zdroju z dnia 22.09.2006r. sygn. akt II K 102/06, na mocy którego wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 12.10.2006r. do 23.03.2008r. stanowiącego występki z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 2 miesięcy.

Na podstawie art. 49 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek świadczenia pieniężnego w wysokości 800,00 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat.

Na podstawie art. 50 kk orzekł podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego treści na budynku Sądu Rejonowego w Żorach na okres 3 miesięcy

Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe a to opłatę w kwocie 300,00 złotych oraz wydatki w kwocie 482,00 złote.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego M. S. zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze zarzucając rażącą niewspółmierność kary albowiem biorąc pod uwagę postawę oskarżonego po popełnieniu zarzucanego mu czynu, dobrowolne poddanie się terapii uzależnienia i złożenie ślubowania abstynencji w sanktuariach w L. i J. wskazują, że oskarżony krytycznie ocenia swoje dotychczasowe zachowanie, a zatem cele kary mogą zostać osiągnięte także w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. W oparciu o te zarzut obrońca oskarżonego wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 4 lata względnie orzeczenie kary w mniejszym wymiarze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy nie zasługuje na uwzględnienie. Nie trany okazał się podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej oskarżonemu M. S.. Obrońca w swojej apelacji podnosi, że oskarżony zmienił swoje postępowanie, podjął dobrowolnie terapię odwykową i nadal chce się leczyć, należy mu to umożliwić w warunkach wolnościowych Ponadto podkreśla fakt ślubowania abstynencji podczas pielgrzymek do sanktuarium w L. i na J.. Jednak wymierzonej oskarżonemu przez sąd I instancji kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie można uznać za rażąco niewspółmierną. W tej kwestii wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z dnia 20.09.2001 r. sygn. II AKa 154/01Prók. i Pr.-wkł.2002/11/29... który stwierdził :

Rażąca niewspółmierność kary, art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd pierwszej instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Z kolei Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19.12.2000 r. sygn. akt II AKa 218/00 KZS 2001/1/1/33 wypowiedział się w ten sposób, że :

Nie każda nietrafność orzeczenia o karze, ale tylko jej rażąca niewspółmierność uzasadnia zmianę orzeczenia o karze (art. 438 pkt 4 k.p.k.). Niewspółmierność rażąca to znaczna, zasadnicza, "bijąca w oczy" różnica między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (tak SA pod poz. 37 KZS 10/00).

W niniejszej sprawie sąd I instancji wymierzając oskarżonemu karę nie naruszył zasady i dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przy wymiarze kary sąd rejonowy miał na uwadze zarówno przesłanki negatywne jak i pozytywne dotyczące oskarżonego. Oskarżony jak wynika z karty karnej k. 10 jest wielokrotnie karana za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, zarzucanego mu czynu dopuścił się w ramach powrotu do przestępstwa opisanego w art. 64 § 1 kk. Wcześniejsze skazania oskarżonego z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności nie skutkowały i oskarżony nie zmieniał swojego postępowania nadal popełniał przestępstwa podobne. Trudno zatem uznać, że wobec oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, skoro uprzednia karalność nie wpłynęła na zmianę jego zachowania. Dolegliwość kary nie przekracza zdaniem Sądu Okręgowego stopnia winy oskarżonego i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej. Z tych też względów Sąd Okręgowy nie uznał zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego, nie podzielił przytoczone na ich poparcie argumentów zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.